

סדר הלימוד לשנה מעבדת י"ז אדר א'

משיבת נפש

הקדמה

אמר המעתיק: כבר ידוע ומפורסם מקצה העולם ועד קצהו גדל נפלאות קדשת אדונינו מורנו ורבנו, אור האורות וכו' מורנו הרב רבי נחמן זכר צדיק וקדוש לברכה, בעל המחבר ספרי "לקוטי מוהר"ן" ו"ספרי מעשיות" ו"ספר המדות" ושאר ספרים קדושים ונוראים מאד אשר בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם. והנה לבד מהנראה לכל מעין בספריו הקדושים עמקות עצותיו בעבודת השם, אשר אין דבר עצה קדושה שלא ימצא האדם בספריו הקדושים. הפליא עצה הגדיל תושיה ביותר, לחזק ולאמץ כל הנפשות החלושות והעיפות אפלו המנחות למטה בעשר בתרין דמסאבותא, שיירדו בעונותיהם עד השאל תחתיות ומתחתיו, לכלם יעזר ויקיץ ויחיה לבל יתיאשו, חם ושלו, מן הרחמים וכושל יקימון מליו וברבים כורעות יאמץ, כי השיג גדלתו וחסדו יתברך ורחמיו המרבים עד אין חקר אפלו על הנפשות הפגומות מאד, והודיע להם הבחינה של "ואציעה שאל הנד" כמו שמובא ב"לקוטי מוהר"ן" סימן ו' וגם הבחינה של "הקיצו ורננו שוכני עפר" והשם אתם ועמם ואצלם בכל המקומות אשר ירדו לשם וגם משם יכולים לחזור ולשוב אליו יתברך כמו שמובא ב"לקוטי מוהר"ן" חלק ב' סימן ז'. וצעק בקולו הקדוש גיוואלד! זייט אייך ניט מיאש [גיוואלד! אל תתיאשו] ומשך מאד תבת גיוואלד להורות ולרמוז לכל אחד לדורות, שלא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקל"ב - צמח מנהר"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שד"ך מצהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

יְתִיאֵשׁ בְּשׁוֹם אַפֵּן בְּעוֹלָם אֲפֵלוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה:

וְרִמּוֹ לָנוּ מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר כָּל עֲנִינוֹ שָׁבָא לְזֶה הָעוֹלָם הוּא
רַק בְּשִׁבִיל לְתִקּוֹן כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הַנְּפֹלוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת מְקוֹמוֹת
הַמְּטַנְּפִים. וּפְעַם אַחַת אָמַר, כִּמְהָ וְכוּ' הָיוּ מְנַחִים בְּרַפֶּשׁ וְכוּ' וְאֲנִי
הוֹצֵאתִים מִשָּׁם, וְכֵן אָמַר עוֹד פְּעַם אַחַת עַל עֲצָמוֹ, וְאֲנִי יָדִי
מְלַכְלוֹת בְּדָם וּבְשִׁפִּיר וּבְשִׁלְיָא כְּדִי לְטַהֵר וְכוּ'. וְכֵן כָּל יְסוּדָיו
שֶׁסָּבַל בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגַם כָּל הַתְּגַבְרוֹת הַהֶעֱלָמָה שֶׁנֶּעְלַם אֹזְרוֹ
הַקְּדוּשׁ מִהָעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ רַבִּים שֶׁלֹּא זָכוּ לְהִנּוֹת מֵאֹזְרוֹ הַקְּדוּשׁ
הוּא רַק בְּשִׁבִיל זֶה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּמִכְתָּבוֹ הַנִּדְפָּס בְּסֵפֶר "חַיִּי
מוֹהָר"ן בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: יָדַעְתִּי גַם יָדַעְתִּי, שְׁגַם הָעֵסֶק שֶׁעִסְקָתִי עִמָּכֶם
לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מִשְׁנֵי הַס"ם [הַסְּמָךְ מ"ם] הֵן עַל כָּל אֵלֶּה עֵינָיו לְטַשׁ
וְשִׁנּוֹ חָרַק עָלַי. בְּכֵן אֶהוּבִי, אַחֵי וְרַעֵי חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ וְכוּ' וְלֹא יִהְיֶה
לָרִיק יִגְעֵי וְשִׁמְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עֶבֶד ה', כַּאֲשֶׁר לְמִדַּתִּי אֶתְכֶם וְכוּ'
עַיִן שָׁם וְהִנֵּה בְּיוֹתֵר מֵעַל כָּל תְּלַמִּידָיו הַקְּדוּשִׁים תָּמִךְ יָדוֹ עַל
תְּלַמִּידוֹ הַקְּדוּשׁ הָרַב הַצְּדִיק רַבִּי נֶתַן, זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, בְּעַל
הַמַּחְבֵּר סִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים וְסִפְרֵי "לְקוּטֵי תְּפִלוֹת",
וְנֶתַן מֵהוֹדוֹ עָלָיו וְסִמְךְ אֶת יָדוֹ עָלָיו לְהַכְנִים דַּעְתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל
מִינֵי דְבוּרִים הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנְּפֶשׁ בְּכָל הַנּוֹפְלִים וְהַיּוֹרְדִים שֶׁיַּחֲזִקוּ
עֲצָמָם וְלֹא יִתְיַאֲשׁוּ בְּשׁוֹם אַפֵּן וְהִנֵּה עֲתָה בְּעַקְבָּא דְּמִשִּׁיחָא בְּעַת
הַתְּפִשְׁטוֹת הַחֲשֵׁךְ הַנּוֹרָא מְאֹד כְּפּוֹל וּמְכַפֵּל תַּהוֹ בְּהוֹ וְחֲשֵׁךְ וְכוּ'
מִפָּשׁ, אֲשֶׁר גַּם נְבִיאֵינוּ הָרֵאשׁוֹנִים, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָהּ, רָאוּ כֵן תְּמַהוֹ
אֵיךְ יוֹכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים לְהִתְחַזֵּק בְּיָרְאֵת הַשֵּׁם בְּתוֹךְ
הַחֲשִׁכוֹת הַזֶּה. וּבָרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר הַקְּדוּשִׁים רְפוּאָה לְמִכְתָּנוֹ וְשִׁלַּח לָנוּ
מוֹשִׁיעַ וְרַב, נִחַל נְזֻבֵעַ מְקוֹר חַ'כְּמָה הוּא אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
הַקְּדוּשׁ, זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, אֲשֶׁר הוּא וְתְּלַמִּידָיו הַקְּדוּשִׁים הוֹדִיעוּ

לָנוּ רַב רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו עַד אֵין חֶקֶר. אַךְ דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים
בְּהַתְּחִיזוֹתָם הָעֲצוּמָה מְפֹזְרִים בְּדְרוּשִׁים הַקְּדוּשִׁים שְׁבַסְפְּרֵי
"לְקוּיֵי מוֹהַר"ן" וּבְסִפְרֵי "לְקוּיֵי הַלְכוֹת" וְלֹא כָּל אֶחָד יִמָּצֵא בָּהֶם
מְבַקְשׁוֹ בְּנֶקֶל. לְזֹאת לָקַט וְקִבֵּץ מוֹרְנוּ הָרַב הַצַּדִּיק רַבִּי נָתַן, זֵכֶר
צַדִּיק לְבִרְכָּה, הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּיֵי עֲצוֹת" בְּאוֹתִיּוֹת וְעֲנִינִים
וְיוֹכֵל הַמַּעֲיֵן לְמִצְאָ שָׁם גַּם דְּבָרֵי הַתְּחִיזוֹתוֹ הַגְּדוֹל הַנוֹבְעִים
מִסִּפְרֵי הַקְּדוּשִׁים. וְאַחֲרָיו קָם הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִטְּשַׁעְרֵינוּ, זֵכֶר צַדִּיק
לְבִרְכָּה, וְלָקַט וְקִבֵּץ הַסֵּפֶר "לְקוּיֵי עֲצוֹת" חֲדָשׁ בְּאוֹתִיּוֹת וְעֲנִינִים
כָּל הָעֲצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַמְּפֹזְרִים בְּסִפְרֵי "לְקוּיֵי הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים
וְיוֹכֵל הַמַּעֲיֵן לְמִצְאָ שָׁם גַּם דְּבָרֵי הַתְּחִיזוֹת הַנוֹבְעִים מִסִּפְרֵי
"לְקוּיֵי הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים. וְרֹאה רְאִינוּ אֲשֶׁר עָתָה בְּתַקְוָה הַחֲשֻׁכוֹת
בְּעֶקְבָּא דְּמִשְׁיַחָא, שְׂיֵישׁ רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְסְפִים מְאֹד לְעַבֹּדַת
הַשֵּׁם אַךְ נִדְמָה לָהֶם כִּי אִפְסוּ תְקוּתָם חָלִילָה. לְזֹאת נִתְעוֹרְרְנוּ
לְקִבֵּץ אֶל מְקוֹם אֶחָד דְּבָרֵי הַתְּחִיזוֹת שֶׁנִּדְפְּסוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים
"לְקוּיֵי עֲצוֹת" מִהַדוּרָא קַמָּא וּבִתְרָא, וּבִסְפֵר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּיֵי
עֲצוֹת" חֲדָשׁ לְהַדְפִּיסָם בְּקִנְטָרִם הַקָּטָן הַזֶּה, לְמַעַן יוֹכֵל כָּל אִישׁ
לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ הַשׁוֹקֵקָה לְדַבֵּר הַשֵּׁם וַיִּדַע, אֲשֶׁר עַדִּין לֹא אֶבְדָּה
תְּקוּתוֹ חָלִילָה. וְקָרְאנוּ שֵׁם הַקִּנְטָרִם הַזֶּה "מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ" כִּי כְּלוֹ
הוּא אֲמָרוֹת הַשֵּׁם אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזַקְקוֹת שְׁבַעַתִּים, לְהַחֲיוֹת
וְלְהָשִׁיב כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת בְּבַחֲיַנַּת שְׁבַעַת מְשִׁיבֵי טַעַם, עַד
שְׂיִהְיֶה בְּבַחֲיַנַּת שְׁבַע יַפְל צַדִּיק וְקָם, כִּמּוּבָן מוֹזָה בְּמֵאֲמַר "תְּקַעוּ
אֶמּוֹנָה" ("לְקוּיֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה'). וְכֵן נִזְכָּה לְקִיּוֹם בְּאַמַּת, עַד
שֶׁנִּזְכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלָשׁוּב לְאַרְצֵנוּ בְּבִיאת מְשִׁיחָנוּ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

א מי שרוצה לשוב להשם יתברך, צריך להיות בקי בהלכה מאד,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקל"ד מנהג רבני זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁלֹא יִפִּיל וְלֹא יִרְחַק אֹתוֹ שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם בֵּין בְּעֲלִיָּה וּבֵין בְּיִרְיָדָה. וּבְכָל מָה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו יִחֲזַק אֶת עֲצָמוֹ (שְׁקוֹרִין דְּעַר הַאֲלֻטִּין זִיד) וַיִּקְיֵם אִם אָפֶס שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךָ, שְׁגָם בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת יְכוּלִין לְקַרֵּב אֶת עֲצָמוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי גַם שָׁם הוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, בְּבַחֲיִנַת וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךָ ("לְקוֹטֵי מוֹהַר"ן ח"א סִימָן ו') עַיִן תְּשׁוּבָה אֹת י' וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שָׁם: כְּשֶׁרוּצָה אָדָם לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, צָרִיךְ לְהִיזוֹת בְּקִי בְּהַלְכָּה וְצָרִיךְ לְהִיזוֹת לוֹ שְׁנֵי בְּקִיאוֹת, הֵינּוּ בְּקִי בְּרִצּוֹא בְּקִי בְּשׁוֹב שְׁזֵהוּ בְּחִינַת עֵיל וְנָפִיק, בְּחִינַת: "אִם אָפֶס שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךָ". הֵינּוּ מִי שֶׁרוּצָה לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, צָרִיךְ לְחַגֵּר מִתְנַיִן שְׁיִתְחַזַּק עֲצָמוֹ בְּדַרְכֵי הֵשֵׁם תָּמִיד בֵּין בְּעֲלִיָּה בֵּין בְּיִרְיָדָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת אִם אָפֶס שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךָ, הֵינּוּ בֵּין שְׁיִזְכָּה לְאִיזָה עֲלִיָּה לְאִיזָה מִדְּרָגָה גְּדוּלָּה אִזּוֹ קִטְנָה, אֶפְיֶעֱלֶפְיִיכֵן אֵל יַעֲמֵד שָׁם וְלֹא יִסְתַּפֵּק עֲצָמוֹ בְּזָה וְצָרִיךְ שְׁיִהְיֶה בְּקִי בְּזָה מְאֹד, לִידַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' שְׁזֵהוּ בְּחִינַת בְּקִי בְּרִצּוֹא וְכוּ':

וְכֵן לְהַפְּךָ, שְׁאֵפְלוֹ אִם יִפֹּל חַם וְשָׁלוֹם, לְמָקוֹם שְׁיִפֹּל, אֵפְלוֹ בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת חַם וְשָׁלוֹם, גַּם שָׁם אֵל יִתְיַאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ לְעוֹלָם בְּשׁוֹם אֶפֶן יִהְיֶה אִיךְ שְׁיִהְיֶה, רַק יִחַפֵּשׁ וַיִּבְקֹשׁ אֶת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וַיִּחֲזַק עֲצָמוֹ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא וּבְכָל מָה שְׁיִזְכָּל. כִּי גַם בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת נִמְצָא הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְגַם מִשָּׁם יְכוּלִין לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה בְּחִינַת: "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךָ" בְּחִינַת בְּקִי בְּשׁוֹב, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְתְּשׁוּבָה כִּי אִם כְּשֶׁבְּקִי שְׁתִּי בְּקִיאוֹת אֵלָיו. וּבְאֶמֶת הִיא בְּקִיאוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד שְׁיִזְכָּה לִידַע, שְׁצָרִיכִין לִיַּגַע עֲצָמוֹ וּלְטַרַח בְּעִבּוּדַת הֵשֵׁם תָּמִיד וּלְצַפּוֹת בְּכָל עֵת לְהַגִּיעַ לְמִדְּרָגָה גְּבוּהָה יוֹתֵר. וְאֶפְיֶעֱלֶפְיִיכֵן אֵל יִפֹּל מִשׁוֹם דְּבַר וְאֵפְלוֹ אִם יִהְיֶה אִיךְ שְׁיִהְיֶה

חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵל יִפְלֹ בְדַעְתּוֹ כָּלֹל וַיְקַיֵּם וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל
הַנֶּדֶךְ כַּנִּ"ל. וְכַשֵּׁישׁ לוֹ שְׁתֵּי בְקִיאוֹת אֵלָיו אֲזַי הוּא הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי
הַתְּשׁוּבָה, וְאִזּוּ יִמִּין הַשֵּׁם פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל תְּשׁוּבָתוֹ וְזוֹכָה לְכְבוֹד הַשֵּׁם
וְנַעֲשֶׂה עַל-יַדֵּי-זֶה אָדָם לְשֶׁבֶת עַל הַכֶּסֶף-אֲשֶׁרֵי לוֹ (שָׁם):

ב עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא שְׁגָם הַרְחוּקִים מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד גַּם הֵם יִתְקַרְבוּ לְעַבֹּדְתוֹ וּבְזֶה נִתְיַקֵּר וְנִתְעַלָּה
שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. עַל כֵּן אִין לְאָדָם לִיֵּאֵשׁ עֲצֻמוֹ
מִלְּהִתְקַרֵּב לְעַבֹּדֶת הַשֵּׁם מִחֲמַת שְׁנִתְרַחַק מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
עַל-יַדֵּי חֲטָאִיו הַמְרִבִּים אֶף שֶׁהִרְבָּה לַעֲשׂוֹת רַע חֶסֶד וְשָׁלוֹם. כִּי
אֲדַרְבָּא, מִמֶּנּוּ דִּיקָא יִתְעַלָּה וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּיֹתֵר
כַּנִּ"ל. אֲבָל עֵקֶר הַתְּקַרְבוֹת הַרְחוּקִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא עַל-יַדֵּי
צְדִיקֵי הַדּוֹר (שָׁם י):

ג הַחֲבֵרִים הַמְקַרְבִּים לְצְדִיקֵי אֲמֶת וְאוֹחֲזִים אֶת עֲצָמָם בָּהֶם, רְאוּי
שִׁיחֲזִקוּ זֶה אֶת זֶה וַיַּעֲזְרוּ זֶה אֶת זֶה. וְעֵקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא בְּגִדְל
כַּח הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא גָּדוֹל כָּל כָּף, עַד שִׁיכּוֹל לְהַעֲלוֹת גַּם נַפְשׁוֹ
הַפְּגוּמָה בְּיֹתֵר וְלֹא יִצְאָה עֲדִין מִחַל אֶל הַקֹּדֶשׁ אֲפִלּוּ כְּחוּט
הַשַּׁעֲרָה, גַּם אוֹתוֹ יְכוֹל הַצְּדִיק לְהַעֲלוֹת וּלְחַדְשׁוֹ לְטוֹבָה בְּגִדְל כַּחוֹ
וְזֶה עֵקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד. כִּי אֲפִלּוּ הַגְּרוּעַ שֶׁבְּגְרוּעִים יִהְיֶה
מִי שִׁיחֲזִיק אֲפִלּוּ אִם עֲכָשׁוּ עוֹזֵר עָלָיו מִה שֶׁעוֹזֵר כָּל זְמַן שֶׁאוֹחֲזוּ
אֶת עֲצָמוֹ בְּהַצְּדִיק הָאֲמֵת יֵשׁ לוֹ תְּקוּהַ טוֹבָה וְנִפְלְאָה לְנִצָּחַת. גַּם
צְרִיכִין שְׁכָל אֶחָד יִחֲזִק אֶת חֲבֵרוֹ וַיַּעֲזְרוּ זֶה אֶת זֶה וַיִּחֲזִקוּ זֶה אֶת
זֶה בְּעַבֹּדְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכִּיר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ כָּל הָעֲצוֹת טוֹבוֹת
שִׁיזְדַּעִים וּמְבִינִים כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שֶׁקָּבְלוּ מֵרַבָּם (שָׁם י"ג):

ד צְרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאֵר אֲפִלּוּ עִם הַקָּל שֶׁבְּקָלִים
שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל אֲפִלּוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל זְמַן שֶׁשֵּׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקלו - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

יש בו התפארות פרטי שהשם יתברך מתפאר עמו. על כן אסור
לאדם ליאש עצמו מהשם יתברך אפלו אם קלקל ופגם הרבה מאד
חס ושלום, כי עדין לא פסק חביבות השם יתברך ממנו כנ"ל ועל
כן עדין יכול לשוב לשם. והעקר הוא על ידי אנשי אמת שהם
יכולים למצא גם הטוב וההתפארות שיש אפלו בהגרוע
שבגרועים ולהשיב הכל לשם יתברך. (שם י"ג):

ה כשצריך האדם לעלות מדרגא לדרגא צריך שיהיה לו ירידה
קדם העליה, כי הירידה היא תכלית העליה. ומזה יכול כל אדם
להבין כמה הוא צריך להתחזק בעבודת השם ולא יפל לעולם
בדעתו מכל הנפילות והירידות שבועולם כי אם יתאמץ ויתחזק
לבלי להסתכל על זה בשום אופן שבועולם אפלו אם יעבר עליו מה,
יזכה לבסוף שיתחברו כל הירידות לעליות גדולות, כי הירידה
היא תכלית העליה. ויש בזה הרבה לדבר כי כל אחד שנפל
למקום שנפל נדמה לו שעליו אינם נאמרים דברים האלה כי
נדמה לו שעליו אינם נאמרים רק לגדולים במעלה העולים בכל
פעם מדרגא לדרגא אבל באמת תדע ותאמין, כי כל דברים אלו
נאמרים גם על הקטן שבקטנים והגרוע שבגרועים, כי השם
יתברך טוב לכל תמיד (שם כ"ב):

ו כל אדם שבועולם אפלו מי שהוא במדרגה התחתונה מאד ואפלו
אם הוא בתוך הארץ ממש עם כל זה כשרוצה לכנס בעבודת
השם, בודאי צריך שילך ויעלה מדרגא לדרגא. ובכל פעם ופעם
שיוצא מדרגא לדרגא כפי בחינתו, אזי מתגברים עליו מחדש
הקלפות שהם התאוות והדמיונות והמחשבות והבלבולים
והמניעות ומתפשטים כנגדו בכל פעם מאד ואינם מניחים אותו
לכנס לשערי קדשה. ובזה טועים החסידים הכשרים הרבה,

בְּשָׂרוֹאִים שִׁפְתָאם מִתְגַּבְּרִים עָלָיו תְּאַוּת וּבְלְבוּלִים וּמְנִיעוֹת
 וְנִדְמָה לוֹ שֶׁנֶּפֶל מִמְדַּרְגָּתוֹ מִחֲמַת שְׁבִימָן הַקָּדָם לֹא הָיוּ אֱלוֹ
 הַתְּאַוּת וְהַבְּלִיבוּלִים מִתְגַּבְּרִים עָלָיו כָּל כֶּף וְהָיוּ נָחִים קָצַת עַל כֵּן
 הוּא סוֹבֵר שֶׁנֶּפֶל חַם וְשָׁלוֹם. אֲבָל בְּאַמַּת אֵין זֶה נְפִילָה כָּלֵל רַק
 שְׁזֵה מִחֲמַת שְׁצָרִיךְ לְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא לְפִי בְּחִינַתּוֹ, וּמִחֲמַת
 זֶה מִתְגַּבְּרִים עָלָיו מִחֲדָשׁ בְּהַתְּגַבְּרוֹת גָּדוֹל יוֹתֵר כֹּל הַתְּאַוּת
 וְהַבְּלִיבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַעֲקָמִימוֹת שֶׁבֶלֶב וְכוּ', וְצָרִיךְ בְּכָל פֶּעַם
 וּפֶעַם לְהַתְּחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ הַרְבֵּה וּלְבַלִּי לְפַל מְזִה בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, עַד
 שִׁיתְּגַבֵּר עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם מִחֲדָשׁ (שָׁם כ"ד):

ז וְהַעֲצָה לָזֶה לְהֵן צְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים, כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת הַבוֹרָא
 יִתְבָּרַךְ נִתְגַּלָּה עַל־יַדִּי צְדָקָה שְׁנוֹתָנִים לְעַנֵּי הַגּוֹן שֶׁעַל־יַדֵּי־זֶה
 הַקָּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא מִתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר וְעַל־יַדֵּי־זֶה יִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ
 הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלִיבוּלִים וְכוּ' שֶׁמִּתְגַּבְּרִים בְּכָל דְּרָגָא
 וְדְרָגָא כַּנ"ל (שָׁם):

ח עוֹד עֲצָה לָזֶה, שִׁישְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ וַיִּגִּיל וַיִּשְׁיֵשׁ בְּנִקְדָּתוֹ הַטּוֹבָה
 בַּמָּה שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת מְזִרַע יִשְׂרָאֵל וּלְהַתְּקַרֵּב לְאַנְשֵׁי אֲמַת הַמוֹלִיכִין
 וּמְדַרְיִכִין אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ הָאֲמַת, אֲשֶׁר עַל־יַדֵּי־זֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה יֵשׁ לוֹ
 תְּקוּהָ טוֹבָה לְנִצָּח וְעַל יַדֵּי הַשְּׂמֻחָה הַזֹּאת הוּא מְשִׁבֵּר הַקְּלָפוֹת
 שֶׁהֵם הַמְּנִיעוֹת וְכוּ' שֶׁבְּכָל דְּרָגָא (שָׁם):

ט כְּשֶׁמִּתְחִזֵּק וּמְשִׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת וְכוּ' וְכָל פֶּעַם עוֹלָה לְמִדְרָגָה
 הַשְּׁנִיָּה הַגְּבוּהָה יוֹתֵר לְפִי בְּחִינַתּוֹ, בְּזֵה עוֹשֶׂה טוֹבָה גַם לְחֻבְרוֹ
 שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּאוֹתָהּ הַמִּדְרָגָה שֶׁהוּא נִכְנָס בָּהּ עִתָּהּ, כִּי חֻבְרוֹ יוֹצֵא
 מִמֶּנָּה וְעוֹלָה לְמִדְרָגָה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְשָׁנִי בְּנֵי אָדָם
 שִׁיעֲמָדוּ בְּמִדְרָגָה אַחַת וְזֶה בְּחִינַת הַרְמָה (שְׁקוֹרִין הַיִּיבִין), מַה שֶׁאֶחָד
 מֵרִים וּמִגְבִּיָּה אֶת חֻבְרוֹ, הֵינּוּ כַּנִּזְכָּר לְעִיל (שָׁם) כְּשֶׁרוֹאֶה אָדָם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקלח - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שָׁבָאִים עַל מַחְשַׁבְתּוֹ הַרְהוּרֵי זְנוֹת וְהוּא מְשַׁבֵּר תַּאֲוֹתוֹ וּמְסִיחַ
דַּעְתּוֹ מֵהֶם, זֶהוּ עֵקֶר תְּשׁוּבָתוֹ וְתַקּוּנוֹ עַל פְּגַם הַבְּרִית שֶׁפָּגַם
מִקֶּדֶם, כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינוֹ כִּי זֶהוּ בְּחִינַת תְּשׁוּבַת הַמְּשַׁקֵּל מִמַּשׁ.
עַל כֵּן אֵל יִפְּל בְּדַעְתּוֹ כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁמִּתְגַּבְּרִין עָלָיו הַרְהוּרִים רָעִים
וּמְגַנְזִים מְאֹד, כִּי אֲדַרְבָּא, זֶה דִּיקָא תַקּוּנוֹ וְתְשׁוּבָתוֹ כִּי דִיקָא
עַל־יַד־זֶה שָׁבָאִים עָלָיו אֵלֵינוּ הַרְהוּרִים וְהוּא מִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם
עַל־יַד־זֶה דִּיקָא הוּא עֵקֶר תַקּוּנוֹ וְתְשׁוּבָתוֹ כִּי וְכֵן הוּא מוֹצִיא
נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ עַל־יַדֵּי פְּגַם הַבְּרִית וְכו' (שָׁם כ"ז):

י צָרִיד לְדַעַת, שְׁמַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְלִית אֲתֵר פְּנוּי מִנֶּה וְאִיהוּ
מְמַלְא כָּל עֲלָמִין וְסוּבָב כָּל עֲלָמִין. וְאַפְּלוּ מִי שְׁעוּסָק בְּמַשָּׂא וּמַתָּן
בְּגוּיִים לֹא יוּכַל לְהַתְנַצֵּל וְלוֹמַר אִי אֶפְשִׁי לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
מִחֲמַת עוֹבֵיּוֹת וְגַשְׁמִיּוֹת שֶׁנּוֹפֵל תָּמִיד עָלָיו מִחֲמַת הָעֶסֶק שְׁעוּסָק
תָּמִיד עִמָּהֶם, כִּי בְּכָל הַדְּבָרִים גַּשְׁמִיִּים וּבְכָל לְשׁוֹנוֹת הַגּוּיִים יְכוּל
לְמַצֵּא בָּהֶם אֱלֹהוֹתוֹ, כִּי בְּלֹא אֱלֹהוֹתוֹ אֵין לָהֶם שׁוּם חַיּוּת וְקִיּוּם
כָּלֵל רַק כָּל מַה שֶׁהַמְּדַרְגָּה יוֹתֵר תַּחְתּוֹנָה אֲזִי אֱלֹהוֹתוֹ שָׁם
בְּצַמְצוּם גָּדוֹל וּמְלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשִׁים יוֹתֵר (שָׁם ל"ג):

יֵא גַלְל כֵּן צָרִיד שֶׁתִּדַע, שְׁאַפְלוּ אִם אֲתָה מְשַׁקֵּעַ בְּמַדוּר הַקְּלָפוֹת
וְאֲתָה בְּמַדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה מְאֹד עַד שֶׁנִּדְמָה לָךְ שְׂאִי אֶפְשֶׁר עוֹד
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מִחֲמַת שֶׁנִּתְרַחַקְתָּ מְאֹד מִמֶּנּוּ אֶפְעַל־פִּי־כֵן
תִּדַע, שְׁאַפְלוּ בְּמִקוּמָךְ גַּם כֵּן שָׁם תּוּכַל לְמַצֵּא אֱלֹהוֹתוֹ וּמַשָּׂם אֲתָה
יְכוּל לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְשׁוּב אֵלָיו בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי
לֹא רַחוּקָה הִיא מִמְּךָ, אֲלֵא שֶׁבְּמִקוּמָךְ שָׁם רַבּוּ הַלְּבוּשִׁים (שָׁם):

יב יֵשׁ שְׁעֵבְרוּ עֵבְרוֹת כָּל כָּךְ עַד שֶׁנִּפְּלוּ בְּבְחִינַת הַסְּתָרָה שְׁבִתוֹךְ
הַסְּתָרָה וּמִחֲמַת זֶה נִדְמָה לָהֶם, שְׂאִין לָהֶם עוֹד תַּקּוּהָ חַס וְשָׁלוֹם,
כִּי עֵבֵר וְשָׁנָה נַעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר זֶה בְּחִינַת הַסְּתָרָה אַחַת, אֲבָל

בְּשֶׁעֶבֶר יוֹתֵר חַס וְשָׁלוֹם, אֲזַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר מִמֶּנּוּ בְּבַחֲיֵינָת
 הַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ הַסְתָּרָה, וְאֲזַי קָשָׁה מְאֹד לְמִצָּא אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 אֲבָל בְּבַחֲיֵינָת עֵסֶק הַתּוֹרָה יְכוּלִין לְעוֹרֵר גַּם אוֹתוֹ וּלְהוֹדִיעוֹ מִהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, שֵׁישׁ לוֹ תִקְוָה גַם כֵּן עַד שִׁישׁוּב אֶל הָאֱמֶת וְיִתְקַרֵב לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֱמֶת בְּכַח הַצְּדִיקִי אֱמֶת יְכוּלִים לְהִתְקַרֵב לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ תָּמִיד בְּכָל עֵת אִיךְ שָׁהֵם בְּכָל מְקוֹם שָׁהֵם (שָׁם נ"ו):

יג בְּמִקְוֹמוֹת הַנְּמוֹכִים מְאֹד וּרְחוֹקִים מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שָׁם דִּיקָא
 מְלַבֵּשׁ חַיּוֹת גְּבוּהָ מְאֹד בְּבַחֲיֵינָת סְתָרֵי תּוֹרָה, עַל כֵּן מִי שֶׁנִּפְלַ מְאֹד
 חַס וְשָׁלוֹם, צָרִיךְ שִׁידַע זֹאת שֶׁשָּׁם בְּמִקְוֹמוֹ דִּיקָא יְכוּל לְהִתְקַרֵב
 לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר כִּי שָׁם דִּיקָא נִעְלָם חַיּוֹת גְּבוּהָ מְאֹד וְכִשְׁיִזְכָּה
 לְשׁוּב אֶל הַשֵּׁם, יִתְגַּלֶּה עַל יְדוֹ דִּיקָא תּוֹרָה גְּבוּהָ, דְּהֵינּוּ סְתָרֵי
 תּוֹרָה (שָׁם):

יד אִם מִתְעוֹרֵר אָדָם לְתִשׁוּבָה אֲזַי כְּשֶׁרוֹצֶה לְכַנֵּס בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם
 וּלְנַסֵּעַ לְהַצְּדִיק, מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל פַּעַם יֵצֵר הָרַע יוֹתֵר גָּדוֹל, עַל
 כֵּן צָרִיךְ בְּכָל פַּעַם הַתְּגַבְּרוֹת בְּיוֹתֵר וְהַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשׁ נֶגֶד הַיֵּצֵר
 הָרַע הַחֲדָשׁ שֶׁמִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל פַּעַם וּמִזֵּה בָּא מִה שֶׁלְּפַעְמִים
 כְּשֶׁנִתְעוֹרֵר הָאָדָם לְנַסֵּעַ לְאֲנָשֵׁי אֱמֶת, יֵשׁ לוֹ תִשׁוּקָה גְּדוּלָה
 וְאַחֲרֵיכֵן כְּשֶׁמִתְחִיל לְנַסֵּעַ נַחֲלָשׁ חֲשָׁקוֹ, וּלְפַעְמִים כְּשֶׁבָּא לְהַצְּדִיק
 בְּעַצְמוֹ נוֹפֵל מִתְשׁוּקָתוֹ לְגַמְרֵי־כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִבַּחֲיֵינָה הַנְּזַכָּר לְעִיל,
 כִּי תִיכֶף כְּשֶׁנִתְעוֹרֵר לְנַסֵּעַ לְהַצְּדִיק הָאֱמֶת אֲזַי הַמִּית יֵצֵר הָרַע
 שֶׁהָיָה לוֹ בַתְּחִלָּה וְאַחֲרֵיכֵן כְּשֶׁרוֹצֶה לְנַסֵּעַ, נִתְהוּהָ לוֹ יֵצֵר הָרַע
 חֲדָשׁ חָזֵק מִבַּתְּחִלָּה, כִּי כָּל הַגְּדוֹל מִחֲבֵרוֹ יֵצֵר גְּדוֹל מִמֶּנּוּ. עַל כֵּן
 מִי שֶׁרוֹצֶה לְקַרֵב אֶת עַצְמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֱמֶת צָרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת
 חֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם נֶגֶד הַיֵּצֵר הָרַע הַחֲדָשׁ שֶׁמִתְחַדֵּשׁ עָלָיו בְּכָל פַּעַם:
 טו כִּי יֵשׁ כַּמָּה בַּחֲיֵינוֹת בְּיֵצֵר הָרַע וְהָרַב הָעוֹלָם־הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁלָּהֶם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקמ"א
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הוא נמוך ומגשם מאד, רוח שטות ממש. ומי שיש לו דעת צח כל שהיא ומשער בלבו קצת את גדלת הבורא יתברך, בודאי היצר הרע הזה הוא אצלו שטות גדול ושנעזן ואפלו נסיון של תאוות נאוף הוא אצלו שטות ואין צריך שום התגברות נגדו, רק שיש לו יצר הרע אחר גבוה מזה הרבה, אבל זה היצר הרע של רב העולם הוא שטות גדול באמת למי שהוא רק בעל שכל אמת לבד (שם):

טז ויש שהיצר הרע שלהם הוא בחינת קלפה דקה וזה היצר הרע אין מגרין אלא באיש חיל גדול במעלה קצת, אבל עדין אין זה היצר הרע של הצדיקים אמתיים, כי היצר הרע שלהם הוא מלאך הקדוש ממש (שם):

יז גם בענין ההתקרבות עצמו להשם יתברך יש יצר הרע גדול, הינו שלפעמים רבוי ההתלהבות חוץ מהמדה הוא מהיצר הרע, וזה בחינת: "פן יהרסו לעלות אל ה'", וצריכין לבקש רחמים להנצל גם מזה (שם):

יח מי שיש עליו דינים חס ושלום, ויש לו איזה צרה רחמנא לצלן, צריך לראות להתגבר ולהתחזק אז ביותר להנצל מהיצר הרע, כי אז מתגבר עליו היצר הרע ביותר, כי עקר שרש היצר הרע הוא גבורות ודינים רחמנא לצלן (שם):

יט גם עצבות מזיק מאד ונותן כח להיצר הרע, על פן צריך להתגבר מאד לשמח את נפשו בכל דרכי העצות המבארים במקומם, כי עקר ההתחזקות הוא על ידי שמחה וחדוה, כמו שכתוב: כי חדות ה' היא מעוזכם (שם):

כ ההתרחקות הוא תחלת ההתקרבות, הינו כשאדם רוצה להתקרב להשם יתברך אזי על פי רב באים עליו דינים ויסורים

וּמְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת וְנִדְמָה לוֹ, כְּאִלּוּ מִרְחֻקִים אֹתוֹ, אֲבָל כָּל
 זֶה לְטוֹבָה בְּשִׁבִיל הַתְּקַרְבוֹת, וְצָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר וּלְהִתְאַמֵּץ
 וּלְעֲמֹד בַּנְּסִיּוֹן הַזֶּה שֶׁלֹּא יִתְרַחֵק חֵם וְשָׁלוֹם, עַל יְדֵי הַיְסוּרִים
 וְהַמְּנִיעוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת, וְאֵל יִטְעֶה בְּעֲצוּמוֹ לֹאמֹר שֶׁמִּרְחִיקִין אֹתוֹ
 חֵם וְשָׁלוֹם, רַק יֵדַע וַיֵּאֱמִין, שֶׁכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו הַכֹּל לְטוֹבָתוֹ,
 כִּדֵי שְׂיִתְגַּבֵּר לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר, כִּי הַתְּרַחֲקוֹת הֵיא רַק בְּשִׁבִיל
 הַתְּקַרְבוֹת (שָׁם ע"ד):

כֵּן עֲצָה לְהִתְחַזֵּק הוּא הַדְּבָר, דִּהְיִינוּ שֶׁאֲפִלּוּ אִם נָפַל לְמָקוֹם
 שֶׁנָּפַל אַף־עַל־פִּי־כֵן יִתְחַזֵּק גַּם שָׁם לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמֶת, דִּהְיִינוּ דְּבוּרֵי
 תוֹרָה וְתַפְלָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם וּלְשׁוּחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ וּלְשׁוּחַ עִם חֲבֵרוֹ
 וּמְכַל שִׁכְנָן עִם רַבּוֹ, כִּי הַדְּבָר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְהַזְכִּיר אֶת הָאָדָם
 בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְחַזֵּקוֹ תָּמִיד אֲפִלּוּ בְּמָקוֹמוֹת הַרְחוּקִים מִהַקְּדוּשָׁה
 מְאֹד, (שָׁם ע"ח), עַיִן דְּבוּר אֹתוֹ י"ט וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שָׁם: גַּם הַדְּבָר הוּא
 בְּחִינַת אֵם הַבָּנִים, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁהָאֵם הוֹלֶכֶת תָּמִיד עִם בְּנֵיהָ אֲפִלּוּ
 לְמָקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְאֵינָה שׁוֹכַחַת אוֹתָם, כְּמוֹ כֵן הַדְּבָר הוֹלֵךְ עִם
 הָאָדָם תָּמִיד אֲפִלּוּ בְּמָקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפוֹת, וּמִזְכִּיר אוֹתוֹ תָּמִיד אֶת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הֵינּוּ שֶׁאֲפִלּוּ אִם הָאָדָם מְנַח חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשִׁפְלַת
 הַמְּדִרְגָּה מְאֹד בְּמָקוֹם שֶׁהוּא חֵם וְשָׁלוֹם, אַף־עַל־פִּי־כֵן עַל יְדֵי
 הַדְּבָר יָכוֹל לְהַזְכִּיר אֶת עֲצוּמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם, דִּהְיִינוּ שֶׁאֲפִלּוּ
 אִם הוּא בְּמָקוֹם שֶׁהוּא אִם יִתְחַזֵּק גַּם שָׁם לְדַבֵּר עַל כָּל פְּנֵים
 דְּבוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ אוֹ לְשׁוּחַ
 עִם רַבּוֹ אוֹ חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, יָכוֹל לְהַזְכִּיר אֶת עֲצוּמוֹ בְּהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם, אֲפִלּוּ שָׁם בְּמָקוֹמוֹת הַרְחוּקִים מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 שֶׁהֵם בְּחִינַת מְטַנְּפִים, אֲפִלּוּ אִם נָפַל לְמָקוֹם שֶׁנָּפַל
 רְחֻמָּנָא לְצִלָּן. כִּי הַדְּבָר אֵינוֹ מְנִיחַ אוֹתוֹ לְשַׁכַּח אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

זֶזְק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקמ"ב - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְהִבֵּן הַדָּבָר הַיָּטִב מִגִּדְל כַּח הַדְּבֹר, וְהוּא עֲצָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה לְמִי שֶׁחָפֵץ בְּאַמֶּת לְבַל יֵאבֵד עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם (ש"ם):

כב צריך להיות תמיד בשמחה ולעבד את השם בשמחה. ואם לפעמים נופל ממדרגתו צריך לחזק את עצמו בימים הקודמים, שהיה מזריח לו איזה הארה קצת ויאחז את עצמו עתה בהתעוררות והזריחה שהיה לו מאז ומקדם (ש"ם רכ"ב):

כג מי שהוא מערב בין העכו"ם, דהינו שיש לו עסקים ומשא ומתן עמם צריך לשמר את עצמו מאד מאד שלא יזיק לו חס ושלום, לקדשת יהדותו, כי בקל יוכל להתפס ברשתם חס ושלום, וצריך להתחזק מאד ולהזכיר את עצמו בכל פעם בקדשת יהדותו ולבקש מהשם יתברך הרבה שלא ילמוד ממעשיהם ודרכיהם (ש"ם

רמ"ד):